यएवंभूतोलोकः तत्रतस्मिन् ॥१४॥ भृत्यानांप्रसादेअभिमुखं दृगेवआसवइव द्रष्टृणांहर्षकरीयस्यतम् प्रसन्नहासमरुणलोचनेयस्य वक्षसिस्थि
तयाचश्रियालक्षितं अलंकृतमित्यर्थः॥१५॥ अध्यर्हणीयंवरिष्ठंसिंहासनं चतस्रःप्रकृतिपुरुषमहदहंकाररूपाः षोडशएकादशेंद्रियपंचमहाभूता
ख्याः पंचतन्मात्ररूपायाःशक्तयस्ताभिर्वृतम् स्वैःभगैःस्वाभाविकैरैश्वर्यादिभिःइतरत्रयोगिषुअध्रुवैरागंतुकैः साधारणैरित्यर्थःएवंसत्यपिस्वएवधा
मन्स्वरूपएवरममाणम् अतएवेश्वरम् ॥१६॥ तस्यदर्शनेनयःआल्हादःतेनपरिप्लुतंव्याप्तमांतरमंतःकरणंयस्य हृष्यंतीरोमांचितातनुर्यस्य प्रेमभरे
णअश्रूणिलोचनेषुयस्य विश्वसृक्ब्रह्मा पारमहंस्येनपथाज्ञानमार्गेण ॥१७॥ तंब्रह्माणंभगवान्बभाषे प्रजाविसर्गेकार्येनिजशासनार्हणंस्वनियो

ददर्शतत्राखिलसात्वतांपतिंश्रियःपतिंयज्ञपतिंजगत्पतिम् ॥ सुनंदनंदप्रबलार्हणादिभिःस्वपार्षदमुख्यैःप
रिसेवितंविभुम्॥ १४॥ भृत्यप्रसादाभिमुखंदृगासवंप्रसन्नहासारुणलोचनाननम्॥ किरीटिनंकुंडलिनंच
तुर्भुजंपीतांबरंवक्षसिलक्षितंश्रिया ॥ १५ ॥ अध्यर्हणीयासनमास्थितंपरंवृतंचतुःषोडशपंचशक्तिभिः॥
युक्तंभगैःस्वैरितरत्रचाध्रुवैःस्वएवधामन्रममाणमीश्वरम्॥ १६॥ तद्दर्शनाल्हादपरिप्लुतांतरोहृष्यत्तनुःप्रेम
भराश्रुलोचनः॥ ननामपादांबुजमस्यविश्वसृक्यत्पारमहंस्येनपथाऽधिगम्यते ॥ १७॥ तंप्रीयमाणंसमुप
स्थितंतदाप्रजाविसर्गेनिजशासनार्हणम् ॥ बभाषईषत्स्मितशोचिषागिराप्रियःप्रियंप्रीतमनाःकरेस्पृश
न्॥१८॥ श्रीभगवानुवाच त्वयाऽहंतोषितःसम्यग्वेदगर्भसिसृक्षया॥ चिरंभृतेनतपसादुस्तोषःकूटयोगि
नाम्॥ १९॥ वरंवरयभद्रंतेवरेशंमाऽभिवांछितम्॥ ब्रह्मन्श्रेयःपरिश्रामःपुंसोमद्दर्शनावधिः॥ २०॥ मनी
षितानुभावोऽयंममलोकावलोकनम्॥ यदुपश्रुत्यरहसिचकर्थपरमंतपः॥ २१॥

गार्हम् प्रजाविसर्गेसमुपस्थितमि

तिवाऽन्वयः ईषत्स्मितेनशोचिर्दीप्तिः शोभायस्याः तयागिरा॥१८॥सिसृक्षयाहेतुनाचिरंसंभृतेनतपसाऽहंसम्यक्तोषितःदुस्तोषः तोषयितुमशक्यः
॥१९॥ माइतिमाम् श्रेयसांफलानांपरिश्रामःपरिश्रमःसाधनप्रयासः ममदर्शनमवधिर्यस्यसतथा अतोऽधिकंतुपुनःफलंनास्तीत्यर्थः॥२०॥ एतच्च
मत्कृपयैवत्वयाप्राप्तमित्याह मनीषितमिच्छातुभ्यमिदंदातव्यमितियाममेच्छातस्यानुभावोऽयं कोऽसौतमाह ममलोकस्यावलोकनंयत् नचेदंम
यैवतपोबलेनप्राप्तमितिस्वातंत्र्यंमन्यस्व तत्प्रवृत्तेरपिमत्कृतत्वादित्याह रहसितपतपेति यद्वचउपश्रुत्यपरमंतपश्चकर्थ कृतवानसि ॥ २१ ॥